

nende nouse ei läinud, anti parrast ommeti
neile sedda Käsfo, mis nüüd iggaweste nen-
de põlwe hotab. Saatfo separrast meie
õhkamissed meid, meelt parrandama, et
need ehk ommeti, kes parrast meid ellawad,
Silonima rahwa sarnaseks saaksid. Mis
aitab õhkaminne muido!

Jah! mis õhkaminne muido aitab! hū-
dis, sedda kuuldes, sesamma Mees, kelle
õppetust monne aasta ees ärranaerdi: mur-
re ja halledus, ütles ta, on mind sedda
aega halliks teind et põrased innimesed sed-
da head pillutand, mis meie pakkuti. Ehk
nüüd maksab mo sanna; sest nüüd piddite
lapse suust wastowõtma, mis mehhe suust
pillasite. Tõeste! Silonima õppetago meid,
kuida rahwas touseb, kui rahwas sanna
kuleb. Separrast parrandage weel meelt,
et meie lapse lapsed sedda saaksid, mis
meie ärralükkasime! Ja nüüd ütles igga-
mees: Eks meie ei olleks woinud nisa-
mo targad olla, kui Silonima rahwas!
suis olleksid keik tüüdid ja nukslused ärra

jäänd, ja meie ellaksime ammo jo kui Mem-
mad. Memmad leikawad ommast kaina-
tamisest omma Seisusse Kasso — meie
olleme omma ussina himmoga ei weelgi kül-
wi wä-ule sanud; ja kuhho said meie nou-
andjad ja meie ninnamehhed!

Agga kui Silonimaal sesamma Parron
Eerweld surri, kes keigeessite need tallo-
poia tõstmissed hakkas ligutuma, nutsid
tedda Silonima Jäsa ja Emmad ja nen-
de Poiad ja Tütred, üteldes: meie Järrel-
tulliatte süddamed on Temmale haua-ku-
wiks; sest need kandroad temma nimme
iggaweste. Ning laulsid Temma mälles-
tusjeks:

Kes sa tõstsid omma Rahwa,
Ja nüüd hingad ommast tõst,
Wata taewast, wata mahha
Tanno touswad meie seesi!

Digust tehha armastame,
Allematte kitust same,